

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

1.Bf.79/2024/9.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2024. év május hó 7. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette és más bűncselekmény miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 17.B.83/2022/28. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát 5 (öt) évre enyhíti.

A lefoglalt 1.045.000 (egymillió-negyvenötezer) forint készpénz és a folyószámlán zár alá vett 377.020 (háromszázhetvenhétezer-húsz) forint vonatkozásában a vagyonekbevitelt mellőzi, ezen összegek lefoglalását, illetve zár alá vételét megszünteti és a vádlottat terhelő pénzbüntetés, fennmaradó vagyonekbevitel, bűnügyi költség biztosítására visszatartja.

A vádlott részére a pénzbüntetés vonatkozásában engedélyezett részletfizetést mellőzi.

A Dunakeszi Rendőrkapitányságon P-5/2021. számon nyilvántartásba vett, bűnjeljegyzék 1-2. tételszáma alatt kezelt 1.045.000 (egymillió-negyvenötezer) forint készpénz a Budapest Környéki Törvényszék Gazdasági Hivatalánál BL00865/2022. letéti számon van nyilvántartva.

A vádlott személyazonosító igazolványának száma: szig.szám1

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen további fellebbezésnek helye nincs.

I n d o k o l á s :

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2023. december 5. napján kihirdetett 17.B.83/2022/28. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulatába ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő kábítószer-kereskedelem büntetében és a Btk. 325.§ (2) bekezdés a) pontjába ütköző lőszerezéssel visszaélés büntetében.

[2] Ezért őt halmazati büntetésül 6 év fegyház fokozatú szabadságvesztésre, 300 napi tétel pénzbüntetésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Megállapította, hogy a vádlott legkorábban a büntetés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra, valamint rendelkezett a vádlott által előzetes fogvatartásban, valamint a 2022. március 19. napjától 2022. július 8. napjáig büntügyi felügyeletben töltött idő beszámításáról. A pénzbüntetés napi tételének összegét 2.000,- forintban állapította meg, és az így kiszabott összesen 600.000,- forint pénzbüntetés megfizetésére 24 havi részletfizetést engedélyezett. Rendelkezett továbbá a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról.

[3] A vádlottól lefoglalt 1.045.000 forint készpénzre, a folyósámláján zár alá vett 377.020 forintra, illetve 60.000 forint összegre vagyonelkobzást rendelt el, a bűnjelek egy részét pedig elkobozta. A vádlottat kötelezte az eljárás során felmerült büntügyi költségből 958.313 forint megfizetésére azzal, hogy a fennmaradó 114.217 forint költséget az állam viseli.

[4] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a kihirdetésekor a vádlott az ítélet valamennyi rendelkezése ellen, védője pedig eltérő jogi minősítés megállapítása, a büntetés enyhítése, a pénzbüntetés és a vagyonelkobzás mellőzése végett jelentett be fellebbezést.

[5] Az ügyész a három munkanap fenntartását követően az ítéletet tudomásul vette.

[6] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.132/2024/3. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[7] Kifejtette, hogy a bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel a másodfokú felülbírálat a Be. 590.§ (1) és (2) bekezdése alapján teljeskörű.

[8] Álláspontja szerint a törvényszék az eljárást a perrendi szabályokat betartva folytatta le. hatályon kívül helyezésre okot adó abszolút vagy relatív eljárási szabályt nem vétett, a tárgyalás során a bizonyítás törvényességére vonatkozó szabályokat megtartotta, a vádlott és védője az eljárásban törvényes jogaikat maradéktalanul gyakorolhatták.

[9] A törvényszék a rendelkezésre álló bizonyítékokat teljes körűen beszerezte és megvizsgálta, tényállás-tisztázási kötelezettségének lelkiismeretesen eleget tett. A bizonyítékok okszerű és az iratok tartalmának megegyező értékelésével hibátlan és teljes

történeti tényállást állapított meg, mely mindenben megalapozott és ekként a másodfokú eljárás során irányadó.

[10] A vádhatóság szerint az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségét megfelelően teljesítette, valamennyi, a tárgyalás anyagává tett bizonyítékot az iratok tartalmának megfelelően ismertetett, azokat egyenként és összességükben is értékelte. Részletesen kifejtette, hogy a vádlott következtlen és az eljárás egyéb adataival is ellentétes védekezését miért vetette el, ítéleti tényállását mely bizonyítékokra alapította, amelyek olyan feltörhetetlen logikai láncot alkottak, amely alapján kétséget kizáróan bizonyítható, hogy a vádlott nemcsak fogyasztotta és birtokolta a kábítószer, hanem azzal kereskedett is a jelentős mennyiséget meghaladó mértékben. A vádlott ugyanis az átlagos fogyasztó adagját sokszorosan meghaladó mértékben szerzett be négyfajta kábítószer, és azok adagolására szolgáló eszközökkel, így önzáró tasakokkal, kábítószerrel szennyezett mérleggel rendelkezett. Így a vádhatóság eseti döntéssel alátámasztva a bírói gyakorlatra hivatkozott, amely szerint már önmagában a lefoglalt bűnjelek alapján a vádlott magatartása kábítószer-kereskedelemnek minősül. A lefoglalás során beszerzett bizonyítékokat és az azokból levonható következtetéseket tovább erősítette tanú tanúnak a vádlottat terhelő vallomása, mely alapján kétséget kizáróan igazolt, hogy Terhelt1 vádlott kábítószerrel kereskedett.

[11] Az ügyészség megítélése szerint a törvényszék bizonyíték-értékelési tevékenysége nyomon követhető, a formállogika szabályainak megfelel, iratellenes megállapítást sem tartalmaz, így a bíróság mérlegelő tevékenysége a törvényi előírásoknak megfelelt. Eltérő tényállás megállapítására csupán a bizonyítékok eltérő értékelése alapján lenne lehetőség, amely a fellebbviteli eljárásban megalapozott tényállás mellett tilalmazott.

[12] Az irányadó tényállásból a törvényszék okszerűen következtetett Terhelt1 vádlott bűnösségére, a bűncselekmények minősítése az anyagi jogi szabályoknak megfelel.

[13] A vádhatóság megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása körében irányadó tényezőket kimerítően feltárta, és helyesen arra az álláspontra helyezkedett, hogy azokat figyelembe véve a vádlottal szemben a büntetési tételkeret alsó határát csekély mértékben meghaladó szabadságvesztés kiszabása szükséges, egyben elégséges is. A törvényszék által kiszabott joghátrány a vádlottra irányadó 15 éves középértékre tekintettel sokkal inkább méltányosnak, semmint eltúlzottnak tekintendő, így a büntetés enyhítését nem tartotta indokoltnak.

[14] Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a törvény kógens rendelkezése alapján törvényesen szabott ki pénzbüntetést a vádlottal szemben, a napi tételszám kellően igazodik a bűncselekmények tárgyi súlyához, míg az egy napi tétel összege megfelelően tükrözi a terhelt egyéni teherbíró képességét.

[15] Az elsőfokú ítéletnek az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező rendelkezéseit törvényesnek találta azzal, hogy a vagyoneklobzással érintett 1.045.000 forint készpénzt az iratok szerint a Budapest Környéki Törvényszék Gazdasági Hivatala tartja nyilván.

[16] Ezen lefoglalt készpénzre törvényesen rendelt el vagyoneklobzást az elsőfokú bíróság különös figyelemmel arra, hogy a készpénzt a vádlottól a továbbértékesítés céljából megszerzett marihuána közvetlen környezetéből, a konyhai polcra foglalta le a nyomozó hatóság.

[17] A vádhatóság a vádlott előzetes fogvatartására vonatkozó adatok pontosítását indítványozta azzal, hogy Terhelt1 2022. március 19. napjától 2022. július 8. napjáig állt lakóhelyhez kötött, míg 2022. július 9. napjától közigazgatási területre korlátozott bűnügyi felügyelet hatálya alatt. Ezen túl a vádlott személyi igazolvány számának pontos feltüntetését kérte a közhiteles nyilvántartás adatai alapján.

[18] Mindezek alapján a főügyész indítványozta, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét – a bűnjelre, illetve az előzetes fogvatartásra vonatkozó adatok, valamint a vádlott személyes adatainak pontosítása mellett - hagyja helyben.

[19] A vádlott védője írásban benyújtott indoklásában a bejelentett fellebbezést változatlanul fenntartotta. Ebben a teljes eljárás felülvizsgálatát kérte, fellebbezése elsősorban részbeni felmentésre, másodsorban enyhítésre irányult.

[20] Az enyhítés tekintetében a főbüntetés és az ehhez igazodó közügyektől eltiltás idejének csökkentését indítványozta. A kiszabott pénzbüntetés mellőzését vagy jelentős enyhítését kérte arra hivatkozva, hogy a pénzbüntetés meg nem fizetése esetén majd egy évi szabadságvesztést jelent, ám ha a terhelt szabadságvesztést tölt, a pénzbüntetés összegyűjtésére nem lesz lehetősége. Ezért ez burkolt szabadságvesztést vagy a családra nézve nem indokolt terhet jelent. Az enyhítés körében kérte a bűnügyi költség mérséklését is. A védő jogorvoslati kérelme kiterjedt a vagyonekmozgás mellőzésére is, különösen az 1.045.000 forint tekintetében. E körben hivatkozott arra, hogy a józan ész szabta határok között a terhelt okirattal igazolta ezen összeg forrását, azt, hogy ez gépjármű-adásvételből és nem kábítószer-kereskedelemből származott. A védő álláspontja szerint ennél több a terheltől nem várható el, a vélelem nem jelent ugyanis bizonyosságot.

[21] A védő a felmentésre irányuló fellebbezését a terhelt kábítószer-kereskedelemben való vétlenségével indokolta, mivel az eljárásban erre nézve lényegében csak közvetett bizonyítékok álltak rendelkezésre. A három tanúvallomás közül kettő a kereskedés tényét nem alapozta meg, csak a kábítószer átadását, így ez alapján nem lehet megállapítani, hogy a vádlott kereskedői tevékenységet folytatott 2020 évtől a letartóztatásáig, erre az említett három alkalmon kívül nem volt semmiféle adat.

[22] A védő kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság eltúlzott jelentőséget tulajdonított a vádlotti vallomástétel körülményeinek. A terhelt vallomása a bizonyíték, azt, hogy ezt mikor és hogyan teszi meg, az nem minősül bizonyítéknak, ezért ez a terhelt terhére nem eshet, és a bűnösség bizonyítására sem szolgálhat. Ez kissé érzelmi alapú megközelítésnek tűnt, amely sem nem megengedett, sem nem szükséges. A vádlott terhelti jogait használta fel az eljárásban, megtehetette volna, hogy nem mond semmit, de nem ezt választotta azért, hogy megmutathassa a cselekménnyel való tényleges kapcsolatát, és nem „a bíróság eszén akart túljárni”.

[23] Hivatkozott arra, hogy a bíróság túlzott jelentőséget tulajdonított a józan észnek is, amikor a pénz és a kábítószer feltalálási helye között olyan összefüggést látott, ami a bűnösségre utalt, és arra, hogy a pénz kábítószer-kereskedelemből származott. E kettő között nincs összefüggés, a pénz származhatott kábítószer-kereskedelemből vagy másból, a vádlott tarthatta azt a kábítószer mellett vagy máshol, ennek nincs jelentősége, mivel a vádlott lakása egy légterű, egy hálósobás lakás volt.

[24] A bizonyítékok terhelő iránya körében a védő utalt a lefoglalt kábítószer mennyiségére, hiszen, ha a vádlott a kábítószer értékesítette volna, nem maradhatott volna nála ilyen mennyiség, így a saját fogyasztású cél inkább értelmet kapott.

[25] Az enyhítésre irányuló fellebbezése körében előadta, hogy a büntetésnek a cselekmény tárgyi súlyán túl az elkövető személyében rejlő társadalomra veszélyességhez kell igazodni, a vádlott tekintetében pedig számos enyhítő körülmény van. Hivatkozott arra, hogy a hatóanyag-tartalom a minősítéshez szükséges mértéket alig haladta meg, amit figyelembe kell venni. Ezért más cselekményhez viszonyítva indokolt az ügyészi indítványtól lefelé eltérni a szabadságvesztés mértékében.

[26] A védő utalt arra, hogy tárgyalás során kiderült a terhelt személyisége, így látható, hogy megélhetését mindvégig munkával biztosította, és nem kábítószer-kereskedelemre épülő egzisztenciát alakított ki. Az ítéletben szereplő tanút érintő kábítószer-átadáson kívül más bűnös kapcsolat nem derült ki a terhére.

[27] A védő fellebbezését utóbb akként pontosította, hogy a fellebbezése kizárólag enyhítésre irányul, és a kábítószerrel kapcsolatos cselekmény eltérő minősítésére tett indítványt.

[28] A nyilvános ülésen a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség képviselője – az átiratban előzetesen bejelentettek szerint – nem vett részt.

[29] A nyilvános ülésen megjelent Terhelt1 vádlott a személyi körülményeiről nyilatkozott.

[30] A védő a nyilvános ülésen tartott védőbeszédében az enyhítésért benyújtott fellebbezésében írtakat maradéktalanul fenntartotta, amely a szabadságvesztés tartamának és a kiszabott pénzbüntetés összegének csökkentésére, a vagyonek kobzás mellőzésére és a bűnügyi költség megfizetése alóli mentesítésre irányult, illetve a védő a cselekmény minősítésének megváltoztatását is kérte.

[31] Kifejtette, hogy a vádlott a lőszerekkel kapcsolatos bűncselekményt beismerte, és a kábítószerrel való kapcsolatát sem vitatta, azt elismerte, hogy kábítószerrel birtokolt és abból háromszor másnak átadott. Vitatta azonban, hogy a vádlott 2020 tavaszától rendszeresen pénzért értékesített kábítószerrel és ebből jövedelemre tett szert, ez nem nyert bizonyítást. A tanúvallomás alapján csak a háromszori átadást lehetett megállapítani, de a kereskedelemre egyéb bizonyíték nem állt rendelkezésre.

[32] Az ügyészség szerint a vádlott lakásában lefoglalt 1 millió forint kábítószer-értékesítésből származott, de a védő utalt arra, hogy Terhelt1 akkoriban gépkocsi-értékesítéssel is foglalkozott. A vádlott lakása kicsi volt, egy egybenyitott nappaliból és konyhából állt, ahol nem elrejtve, hanem a polcon elhelyezve találták meg a pénzt. A pénz feltalálási helye sem igazolta a vádlott bűnös szándékát. A lefoglalt pénz 49 darab húszezer forintos bankjegyből állt, ami „a józan ész alapján” inkább az egyszerre készpénzben kifizetett gépkocsi-vételéből származhatott, és nem kábítószerből befolyt összeg lehetett. A feltalált kábítószer is nagyobb értéket képviselt, így kérdésként merülhetett fel, hogy milyen egyéb forrásból származott a lefoglalt pénzösszeg.

[33] A védő hivatkozott arra, hogy a kábítószerrel, amely kicsit több volt a szokásos adagnál, a vádlott saját fogasztás céljára tartotta. A vádlottnál talált tárgyak, így a mérleg és a zacskók, általában utalhatnak a kábítószer-kereskedelemre, de az ilyen ügyekben szokásos bizonyítási eszköz, a lehallgatások anyaga nem tartalmazott értékesítésre utaló adatot. A vádlott rendszeres jövedelemmel rendelkezett, és nem volt adat kirívóan költséges életmódjára sem, ami szintén a kábítószer-kereskedés cáfolata. Ismételten hivatkozott arra, hogy a vádlotti vallomástétel hiánya a vádlott terhére nem értékelhető.

[34] A védő kiemelte, hogy a bűncselekmény tárgyi súlyát tükrözi, hogy a vádlott terhére megállapított kábítószer hatóanyag-tartalma az értékhatárt alig haladta meg, ezért a vele szemben kiszabott szabadságvesztés büntetés a bírói gyakorlatra tekintettel súlyos, annak enyhítése indokolt. A pénzbüntetés mellőzését vagy enyhítését indítványozta, mivel a szabadságvesztésre tekintettel annak megfizetése a vádlott családját terhelné.

[35] A vádlott az utolsó szó jogán szintén a szabadságvesztés és a pénzbüntetés enyhítését kérte, és sajnálkozását fejezte ki.

[36] Az enyhítésre irányuló védelmi fellebbezések eredményre vezettek.

[37] A fellebbezés folytán eljáró ítéltábla a Be. 590. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül. A védelmi fellebbezés a bűnösség megállapítására vonatkozó rendelkezéseket is támadta, így az ítélet korlátozott felülbírálatának nem volt helye [Be. 583. § (3) bekezdés, 590. § (3) bekezdés]. Ennek megfelelően a másodfokú felülbírálat kiterjedt az eljárási szabályok megtartásának, az ítélet megalapozottságának, a bűnösség megállapításának, a bűncselekmények minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseknek, valamint az indokolás helyességének vizsgálatára is [Be. 590. § (2) bekezdés].

[38] Ennek során az ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendi szabályokat megtartotta, a vád tárgyát képező valamennyi lényeges tényre az elbíráláshoz szükséges körben és mélységben felvette a bizonyítást, majd a tényállás-megállapítási kötelezettségének is eleget tett.

[39] Az elsőfokú bíróság a bizonyítást teljeskörűen lefolytatta, a vallomás megtagadásának jogával nem élt vádlottat, valamint tanúkat és szakértőket kihallgatta. A vádlott eljárás során tett vallomásait, a szakvéleményeket, valamint a releváns okirati bizonyítékokat felolvasással és ismertetéssel a bizonyítás anyagává tette.

[40] Mindezek ellenére a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 592. § (2) bekezdés b) és c) pontja alapján részben megalapozatlannak találta, mert a megállapított tényállás részben hiányos, továbbá a másodfokú bíróság észlelte, hogy a tényállás egyes elemei ellentétesek a törvényszék által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalmával.

[41] Ezért a másodfokú bíróság a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint a részbeni megalapozatlanságot kiküszöbölte. A részleges megalapozatlanság kiküszöbölésének nincs mennyiségi korlátja, bármilyen nagy terjedelmű is a megalapozatlanság, az iratok tartalma alapján, helyes ténybeli következtetés útján vagy bizonyítás felvételével kiküszöbölhető (EBH 2018. B.8.).

[42] Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás személyi részt tartalmazó [3] bekezdése annyiban szorul kiegészítésre, hogy Terhelt1 autoimmun és pajzsmirigy betegsége miatt rendszeres orvosi kezelés alatt áll.

[43] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet történeti tényállásának [13] bekezdés első mondataként a tényállást kiegészíti azzal, hogy „Terhelt1 vádlott 2020. november 29. napján 4 millió forintért értékesítette a Toyota Prius személygépkocsiját tanú2 részére, aki a vételárat készpénzben kifizette.”

[44] Az elsőfokú ítélet így kiegészített tényállása megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdésében foglalt hiányosságoktól, ezért a másodfokú bíróság a felülbírálatot az indokolási kötelezettség teljesítésének vizsgálatával folytathatta. A Kúria következetes ítélkezési gyakorlata szerint ugyanis az indokolási kötelezettség teljesítése csak a megalapozott vagy megalapozottá tett tényállás tekintetében vizsgálható.

[45] A törvényszék a beszerzett bizonyítékokat – az alább részletezettektől eltekintve – a Be. 167. § (4) bekezdésének megfelelően önmagukban és egymással összevetve, összességükben is értékelte, majd a Be. 561. § (3) bekezdés d) pontjában előírtaknak megfelelően megindokolta, hogy mely bizonyítékot miért fogadott el, illetve vetett el, indokolási kötelezettségének eleget tett, a mérlegelési tevékenységéről és annak eredményéről kellően számot adott.

[46] Az elsőfokú bíróság irathűen foglalta össze a vádlott és tanú tanú vallomásainak tartalmi elemeit, továbbá hibamentesen mutatott rá azokra az egyezőséget mutató pontokra, amelyek mentén részben egymással, részben az objektív bizonyítékokkal összekapcsolhatók voltak. E körben részletesen kifejtette, hogy a kábítószerrel kapcsolatos tényállást e tanú vallomásra alapította, melyet az egyéb bizonyítékok – különösen az objektív bizonyítéknak tekinthető toxikológiai és vegyészszakértői vélemények – mindenben alátámasztottak. Osztotta az ítéltábla azt az elsőbírói érvelést is, hogy a feltalált kábítószer több fajtája, azoknak az átlagos fogyasztói adagot sokszorosán meghaladó, ezért szükségképpen egynél több végfogyasztó szükségleteit szolgáló kábítószer mennyisége, a porciózásra használt eszközök, a mérleg és a zacskók együttesen a kábítószer terjesztésére és nem saját célú fogyasztására utalnak. Az elsőfokú bíróság okszerű magyarázatát adta, hogy miért nem fogadta el a vádlotti védekezést, mely a Becenév1 nevű taxistól származó kábítószer tanú1-lal közös beszerzésére vonatkozott. A törvényszék indokolásából ellenőrizhető és egyértelműen nyomon követhető, hogyan jutott el a vádlott kábítószer-kereskedői magatartására levont következtetéséhez.

[47] A törvényszék által lefolytatott bizonyítási eljárás során a vallomásokból, a tanúvallomásból és a szakértői véleményekből nyert adatok egyértelműen beilleszthetők voltak a bizonyítékok zárt logikai láncolatába, amelynek zártsága a másodfokú bíróság megítélése szerint is feltörhetetlen. A következtetés logikai zártsága azt jelenti, hogy egyedül a bizonyítandó tényre következtetést biztosítja, és nincs olyan további tény vagy körülmény sem, ami mindezt cáfolná vagy kétségessé tenné, továbbá kizárja, vagy cáfolja a nem a bizonyítandó tényre, vagy attól eltérő, azzal ellentétes következtetés lehetőségét (BH 2021.35.

[64] bekezdés). Jelen esetben a bizonyítási eljárás minden adata abba az irányba mutatott, hogy a vádlott a kábítószer nem saját célú fogyasztásra tartotta, hanem azzal haszonreményében kereskedett.

[48] A tényállás 2. pontjában írt lőszerezéssel visszaélés tekintetében a vádlott beismerő vallomását a fegyverszakértői vélemény alátámasztotta.

[49] A részleges megalapozatlanság kiküszöbölését a Be. 593.§ (1) bekezdése a másodfokú bíróság kötelezettségévé teszi. (BH 2019.220., EBH 2018.B.8.III.) A bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma nem a megalapozatlanság kiküszöbölését korlátozza, hanem az első fokon lefolytatott bizonyítást védi. A tényállás hiányosságának pótlása, felderítetlenségének megszüntetése, az iratellenesség kiküszöbölése, avagy a helyes ténybeli következtetés levonása nem esik a felülmérlegelés tilalma alá, hanem éppen a megalapozatlanság orvoslásának törvényes eszköze. (EBH 2019.B.9.II.) A bizonyítékok felülmérlegelésének tilalma annyit jelent, hogy a fellebbviteli bíróság nem dönthet másként egy bizonyíték hitelességéről, mint ahogyan azt az elsőfokú bíróság tette.

[50] A Btk. 74/A.§ (1) bekezdése szerinti kiterjesztett vagyonelkobzás esetén a terheltnek kell bizonyítania, hogy az adott vagyon nem bűncselekményből származik.

[51] Az elsőfokú bíróság a védő indítványára ennek alapján bizonyítást folytatott a vádlott lakásán lefoglalt pénz eredetére, azonban annak bűncselekményből származó volta kizárólag annak feltalálási helyéből következtetett, mivel a lakásban a pénz ugyanott, a konyhai polcon volt elhelyezve, ahol a marihuána.

[52] A törvényszék ítéletében viszont egyáltalán nem értékelte a vádlott által becsatolt gépjármű adásvételi szerződés tartalmát és tanú2 tanúvallomását. A szerződés alapján kétséget kizáróan bizonyított volt a vádlott előadása a Toyota gépkocsi eladásáról, bár a szerződés a vételár összegét nem tartalmazta. Erre vonatkozóan tanú2 tanúvallomása szolgált bizonyítékkul, aki szerint a vádlott kérésére nem tüntették fel a gépkocsi árát, de az autóért 4 millió forintot fizetett készpénzben, mivel ő maga bankszámlával nem rendelkezett. A tanú a vádlottal egyezően arra is magyarázatot adott, hogy a vételár feltüntetésének azért nem volt jelentősége, mert az átírási költség a gépjármű hengerűrtartalmához igazodott.

[53] Ezen bizonyítékok alapján elfogadható, hogy a 2020 novemberi szerződés megkötése után néhány hónappal, 2021 márciusában a vételár egy része – nagy címletű bankjegyekben, készpénzben, jól látható helyen – még a vádlott lakásán fellelhető volt.

[54] A vádlott a becsatolt munkaszerződésekkel azt is bizonyította, hogy a vádbeli időszakban legális jövedelemmel rendelkezett. Így alappal lehet következtetni arra, hogy a vádlott zár alá vett banki folyószámláján lévő összeg e munkabérből származhatott, és nem az illegálisan, a feketepiacon zajló kábítószer-értékesítésből.

[55] Az elsőfokú bíróság helyesen utalt arra, hogy a vádlott legális és bűncselekményből származó jövedelme nem különíthető el. Az eljárás során azonban – a megállapított tényállásnak megfelelően – csak tanú1 sikertelenül beazonosítani, mint olyan személyt, akinek a vádlott kábítószer adott el, melyből bizonyítottan összesen 60.000 forint bevételre tett szert. Ennek alapján a nagyobb összegű készpénz és a bankszámlán tartott összeg legális eredetére vonatkozó vádlotti előadás - a Be. 7.§ (4) bekezdése szerinti in dubio pro reo alapelvre is figyelemmel – a fenti bizonyítékok tükrében nem cáfolható.

[56] A megalapozott tényállásból az elsőfokú bíróság okszerűen vont következtetést a vádlott bűnösségére és a cselekmény minősítése is megfelel a büntető anyagi jogi rendelkezéseknek.

[57] Az ítéltábla utal arra, hogy a védői fellebbezésben hivatkozott kábítószer átadása, mint elkövetési magatartás megállapítása esetén a vádlott terhére szintén a Btk. 176.§ (1) bekezdésében megfogalmazott kábítószer-kereskedelem büntette került volna megállapításra.

[58] Az átadás egyszeri aktust jelent, ezzel szemben a kereskedelem folyamatos jellegű tevékenység, amely rendszeres, ismétlődő adásvételekből tevődik össze. (1/2007.BJE) A kábítószerrel kereskedelem a forgalomba hozatalnál tágabb elkövetési magatartás, amely folyamatos tevékenységek, rendszeres, ismétlődő adásvételek által valósul meg, haszonszerzésre irányul és felölel minden olyan mozzanatot, amely azt célozza, hogy a kábítószer bekerüljön a kereskedelmi forgalomba. (Kúria Bfv.297/2023/7.) A kábítószer kereskedelem céljából történő megszerzése, készletezése önmagában is kereskedelemnek számít, amely magatartás befejezett önálló tettesi cselekmény. (BH 2017.144.) A kábítószernek kereskedelem céljára történt megszerzése önmagában akkor is a kereskedelem körébe tartozik, ha többletmagatartás nem kapcsolódik hozzá. (Kúria Bfv.988/2022/7.) A kereskedelem elkövetési magatartása alá vonható az is, ha a terhelt a kereskedelem céljából történt megszerzést követően rendszeresen ismétlődő, anyagi haszon érdekében folytatott kábítószer értékesítést ugyanazon fogyasztó részére végzi. (Kúria Bfv.8/2022/10.)

[59] Így okszerűen állapította meg a törvényszék, hogy Terhelt1 cselekménye a Btk. 176.§ (1) bekezdés IV. fordulója szerinti kereskedelem elkövetési magatartását valósította meg. A cselekmény minősítése a Btk. 176.§ (3) bekezdése szerint a kábítószer hatóanyag-tartalmához igazodott.

[60] Jogszerűen minősítette az elsőfokú bíróság a vádlott magatartását a tényállás 2. pontja szerinti lösszerrel visszaélés büntetében is.

[61] A joghátrány megválasztása körében a törvényszék szinte hiánytalanul és a büntetékiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56. BK véleményben írtakat szem előtt tartva vette számba a vádlott terhére és javára szóló alanyi és tárgyi bűnösségi körülményeket.

[62] Ezt a másodfokú bíróság annyival egészíti ki, hogy a Be. 564.§ (4) bekezdés b) pontja alapján feltünteti a vádlott javára enyhítő körülményként figyelembe vett, a cselekmény elkövetése óta eltelt időmúlást, amely a vádlott terhére nem volt róható. Javára kell továbbá értékelni megromlott egészségi állapotát is.

[63] A Kúria legutóbb a 2021. évi 68. számon közzétett eseti döntésében foglalkozott a büntetés céljának kérdésével, melynek során kifejtette, hogy a Btk. 79. §-ában írtak szerint a büntetés célja a társadalom védelme érdekében annak megelőzése, hogy akár az elkövető, akár más bűncselekményt kövessen el. A büntetés kétségtelen joghátrány, a büntetés kiszabása ekként joghátrány okozása, vagyis az elkövetőre vonatkozó rosszallás megtestesítése. Az elkövetett bűncselekmény viszont nyilvánvalóan szintén rosszat jelent. Ehhez képest a büntetés lényege – hagyományosan – a rosszra (a bűnre) adott olyan válasz, amiben testet ölt az elkövetőre vonatkozó, az elkövető számára rossz, azaz joghátrány (szabadságelvonás, jogkorlátozás stb.) okozása. A büntetés alakilag mindig megtorlás, vagyis

az elkövető által elkövetett bűntettnek megfelelő, arányos joghátránnyal való viszonzása. A büntetés lényege, tartalma pedig egyfelől fenyítés, azaz az elkövető számára nehézséggel sújtás, másfelől a bűnhődés lehetőségének elindítása. Ahhoz, hogy egy büntetés elérje célját általában elegendő, hogy a büntetés okozta rossz nagyobb legyen, mint a bűnből következő jó, és a rossznak túlsúlya alapján kell kiróni a büntetést és közömbössé tenni azt az előnyt, amelyet egy adott bűncselekmény elkövetése az elkövető számára jelentene.

[64] Az ítéltábla rögzíti továbbá, hogy a büntetésnek meg kell felelnie a generális és a speciális prevenció követelményének, vagyis mind a társadalom többi tagját, mind a tettest vissza kell tartania újabb bűncselekmény elkövetésétől. Ezáltal tehát alkalmasnak kell lennie a bűnözés befolyásolására, amelynek egyik eszköze az individualizáció, vagyis a büntetés lehetőleg személyre szabott, egyéniesített volta.

[65] Az ítéltábla álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az enyhítő és súlyosító körülményeket súlyuknak megfelelően értékelte, amikor az eljárás tárgyát képező bűncselekmény fokozott társadalomra veszélyességére tekintettel a Btk. 33.§ (1) bekezdés a) pontja alapján a vádlottal szemben szabadságvesztést szabott ki.

[66] Az ítéltábla azonban a kiszabott szabadságvesztés tartamát eltúlzottnak találta, ezért azt a súlyosabb bűncselekmény törvényi minimumában határozta meg. Az így meghatározott szabadságvesztés tartama nemcsak a büntetéskiszabási körülményekkel, hanem a vádlott személyében és cselekményében megnyilvánuló társadalomra veszélyességgel is arányban áll. A másodfokú bíróság osztotta a törvényszék érvelését, miszerint a vádlott a kábítószer-kereskedést könnyű pénzkeresetnek, jövedelem-kiegészítésnek tekintette, de nem ez volt a fő megélhetési forrása. Ezt bizonyította, hogy a súlyosabb minősítést megalapozó mennyiségi határt alig meghaladó mennyiségű kábítószerrel találtak nála, mely nyomatékát az ítéltábla nagy súllyal értékelte.

[67] A szándékos bűncselekmények miatt végrehajtandó szabadságvesztésre ítélt vádlott méltatlan a közügyek gyakorlására, ezért a törvényszék helyesen döntött a közügyektől eltiltás alkalmazásáról, annak mértéke is megfelelő volt. Az ítéltábla a közügyektől eltiltás mellékbüntetés vonatkozásában szükségesnek tartja feltüntetni a Btk. 33. § (2) bekezdését is.

[68] Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek voltak. Így a szabadságvesztés végrehajtási fokozata, illetve a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára vonatkozó rendelkezés, valamint az előzetes fogvatartás beszámítása vonatkozásában az elsőfokú bíróság helyesen tüntette fel ítéletében, hogy ezen rendelkezések mely törvényi előírásokon alapulnak. Az ítéltábla – az ügyészi indítványtól eltérően – nem tartotta szükségesnek a bűnügyi felügyelet pontosítását, mivel az elsőfokú ítélet precízen tartalmazta a kényszerintézkedésnek a szabadságvesztésbe beszámítható időszakát és az átváltoztatási kulcsot.

[69] Egyetértett a másodfokú bíróság a vádlottal szemben a Btk. 33.§ (1) bekezdés d) pontja szerint kiszabott pénzbüntetés jogalapjával és annak mértékével is. A napi tételek száma tükrözte a vádlott által elkövetett bűncselekmények tárgyi súlyát, míg az egy napi tétel összege a vádlott jövedelmi, vagyoni viszonyaihoz igazodóan törvényes volt, annak mértéke eltúlzottnak nem tekinthető, így annak csökkentésére az ítéltábla sem látott alapot.

[70] A Btk. 74/A.§ (1) bekezdés b) pontja értelmében az ellenkező bizonyításáig vagyonelkobzás alá eső vagyonnak kell tekinteni, és vagyonelkobzást kell elrendelni arra a vagyontra, amelyet az elkövető a kábítószer forgalomba hozatala, illetve az azzal való kereskedés elkövetésének ideje alatt szerzett.

[71] Az előbbiek szerint az ítéltábla elfogadta a vádlott előadását a tőle lefoglalt készpénz és a számláján zár alá vett pénzösszeg törvényes eredetére vonatkozóan. Ezért ezek esetében a vagyonelkobzást mellőzte, és a készpénz lefoglalását a Be. 320.§ (1) bekezdés a) pontja és 321.§ (1) bekezdése alapján, a zár alá vételt a Be. 331.§ (1) bekezdés a) pontja szerint megszüntette.

[72] A vádlottnak kiadandó pénzösszeget azonban a Be. 323.§ (1) bekezdése értelmében a vele szemben kiszabott pénzbüntetés, vagyonelkobzás és bűnügyi költség megfizetésére visszatartotta.

[73] A tanúlnak értékesített kábítószerből befolyt összegre a vagyonelkobzás elrendelése törvényes volt a Btk. 74/A.§ (1) bekezdés b) pontja és 75.§ (1) bekezdés a) pontja alapján.

[74] Az ítéltábla észlelte, hogy a 1.045.000 forint nyilvántartási helye megváltozott, ezért azt a rendelkező részben írtak szerint rögzítette.

[75] Az elsőfokú bíróság törvényesen döntött a kábítószer-kereskedelemhez használt eszközök elkobzásáról.

[76] A bűnügyi költség kapcsán az elsőfokú bíróság okszerűen állapította meg, hogy a bűncselekménnyel össze nem függő személygépkocsi tárolási díjának viselésére a vádlott nem kötelezhető. A többi költség megfizetésére azonban a vádlott köteles, annak csökkentésére az ítéltábla nem látott törvényes lehetőséget a Be. 574.§ (1) és (2) bekezdése alapján.

[77] Az ítéltábla észlelte, hogy az elsőfokú ítélet rendelkező része tévesen tartalmazta a vádlott személyazonosító igazolványának számát, ezért a másodfokú bíróság a nyilvános ülésen bemutatott okiratok alapján helyesbítette ezen személyi adatot.

[78] Mindezekre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 599. § (1) bekezdése alapján megtartott nyilvános ülésen, a Be. 606. § (1) bekezdése alapján részben megváltoztatta, míg egyéb rendelkezéseit a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

Budapest, 2024. év május hó 7. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kováts Katalin s.k.
előadó bíró

Dr. Patassy Bence s.k.
bíró

A Budapest Környéki Törvényszék 17.B.83/2022/28. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 1.Bf.79/2024/9. számú ítéletében írt változtatásokkal Terhelt1 vádlott vonatkozásában 2024. év május hó 7. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2024. év május hó 7. napján

Dr. Rédei Géza s.k.
a tanács elnöke